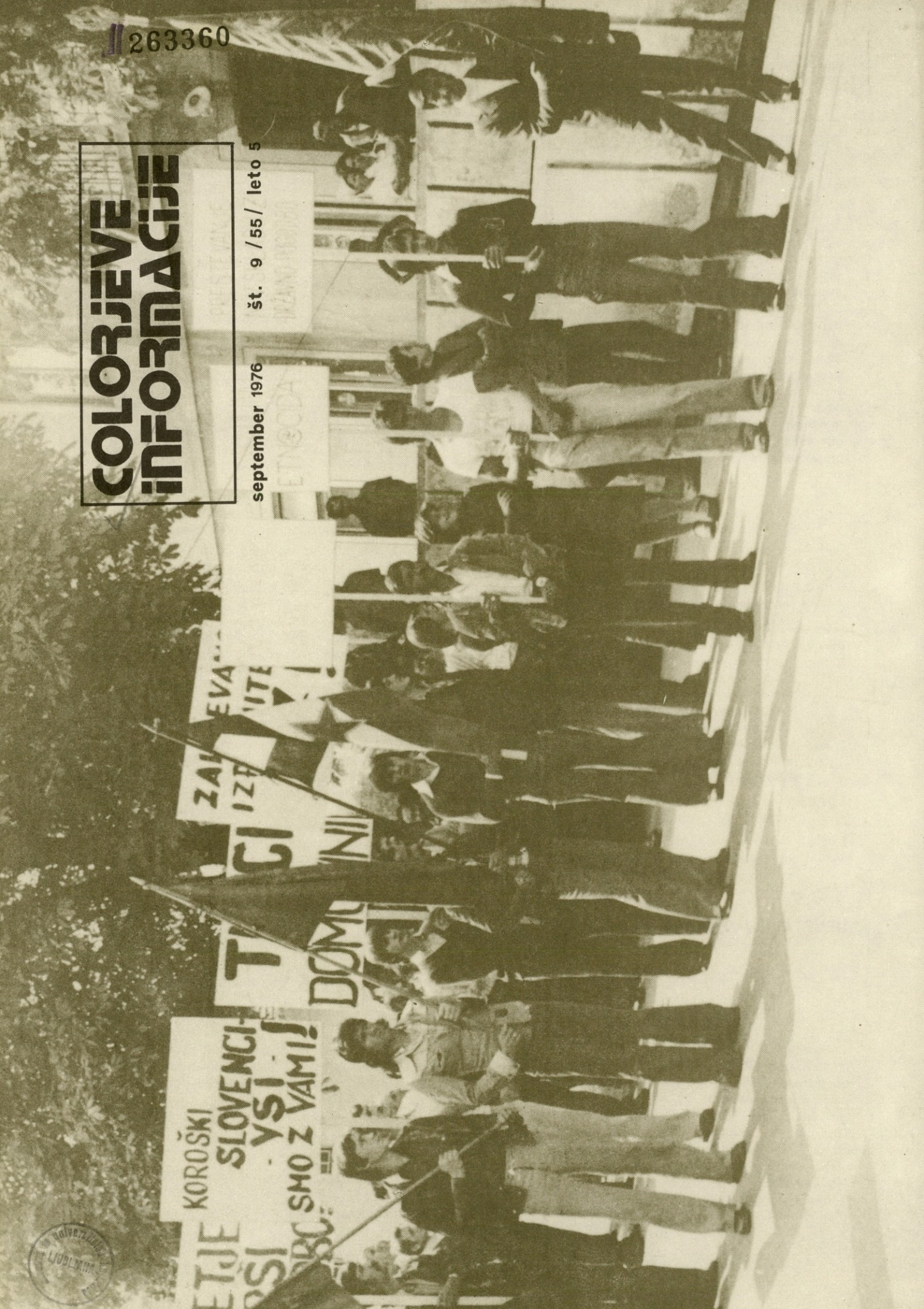

COLORJEVE INFORMACIJE

september 1976 št. 9 / 55 / leto 5

KOROŠKI
SLOVENCIM
VSI
SMO Z VAMI!

TVA
DOMU

CI
NI

ZAI
EVA...
ITE

S SEJE GOSPODARSKEGA ODBORA

Na 6. seji gospodarskega odbora, ki je bila 1. septembra 1976 je beseda najprej tekla o analitsko-planškem in finančnem poročilu za razdobje od 1.1. do 31.7.1976. Ob zastavljenem vprašanju, zakaj ne izpolnjujemo plana IRH premazov, je Ernest Trinkaus navedel vzroke, ki so: fluktuacija delovne sile, čas dopustov in ker nismo uspeli organizirati široke potrošnje. Vsekakor bo treba vprašanju IRH premazov posvetiti več pozornosti. V nadaljevanju so bila odobrena predlagana službena potovanja, odpisi drobnega inventarja in osnovnih sredstev. Škofjeloškemu Alpetouru je bila odobrena finančna pomoč v znesku 15.000 dinarjev, za protiuslugo pa nam bo omenjeno podjetje uredilo dostop do naše brunarice na Voglu.

Na sedmi seji pa je bil sprejet sklep o sodelovanju s SEV-om v naslednjih točkah:

- 8.01.01 Analiza perspektivnega razvoja industrije barv in lakov do leta 1990.
- 8.01.02 Analiza tehničnih zahtev za osnovno opremo proizvodnje barv in lakov in ugotovitev potreb te opreme od 1981 do 1990. leta.
- 8.01.03 Analiza informacije o izvršitvi znanstveno-razvojnih del v letu 1976, delovnega načrta sodelovanja držav-članic SEV-a v sprovajanju znanstveno raziskovalnih del v obdobju 1977—1978. leta ter spiska zaključenih del, priporočenih za sprovajanje v delo. Izdelava osnovnih smernic znanstveno-tehničnega sodelovanja do leta 1990 in predlog sodelovanja v obdobju od 1981 do 1985. leta.
- 8.01.05 O izvrševanju priporočil organov SEV-a na področju proizvodnje barv in lakov
- 8.02. Posvetovanje strokovnjakov na področju avtomatizacije sistema upravljanja v proizvodnji barv in lakov.

DEVETA SEJA DELAVSKEGA SVETA

Deveta seja delavskega sveta je bila sklicana z namenom, da se ublažijo posledice potresa, ki je ponovno prizadel Tolminsko. Člani so soglasno sprejeli predlog, da se v soboto, 25. septembra dela, ter da se zaslužek nameni kot pomoč prizadetim prebivalcem Tolminskega. Obenem je bil na predlog osnovne organizacije sindikata sprejet sklep, da se sredstva, namenjena vsakoletnemu izletu tudi namenijo za Tolminsko. Obenem je bil potrjen sklep političnega aktiva, ki je takoj po potresu sprejel sklep, da se ena izmed naših počitniških prikolice odpelje na Tolminsko.

ZBOR DELAVCEV

V četrtek, 2. septembra 1976, sta bila ločena zbora delavcev v Preski in Medvodah. Na zborih je bil predlagan in sprejet naslednji dnevni red:

1. Pristop "Jugotanina" Sevnica v SOZD "Polikem";
2. Sprejem Samoupravnega sporazuma o ustanovitvi konzorcija za skupen nastop v Libiji;
3. Sprejem Samoupravnega sporazuma o ustanovitvi interesne skupnosti za gospodarsko sodelovanje s SSSR in Romunijo;
4. Razno.

AD 1.

K prvi točki dnevnega reda sta kratko informacijo zboru posredovala tov. Pevec Rihard v Preski in tov. Tribušon Janko v Medvodah.

V gradivu, ki je bilo posredovano članom kolektiva je podrobna informacija o delovanju organizacije "Jugotanin" Sevnica, ki naj bi se vključila v SOZD "Polikem".

Tovarna je začela obratovati leta 1925. Obratovala je do II. svetovne vojne. Ponovno je bila usposobljena za proizvodnjo leta 1947. "Jugotanin" Sevnica se je leta 1964 priključila h "Konusu" Slovenske Konjice. Zaradi različnih razvojnih programov se je leta 1975 izključila iz sestava OZD "Konus". Od tega časa dalje "Jugotanin" Sevnica posluje kot samostojna organizacija.

"Jugotanin" Sevnica kot edina domača taninka oskrbuje potrebe jugoslovanske industrije po strojilu — tanin, katerega bi sicer morali uvažati. S proizvodnjo furfurala pokriva vse potrebe domačega trga, tri četrtine svojih proizvodnih količin izvažata na konvertibilno področje. Proizvodni program "Jugotanina" sloni izključno na uporabi domačih surovin. Vsi ostali številčni podatki so vsebovani v gradivu, ki je izšlo v Biltenu "Polikem".

Udeleženci obeh zborov so z dvigom rok dali soglasje glede pristopa "Jugotanina" Sevnica v SOZD "Polikem".

SKLEP št. 11 Udeleženci obeh zborov soglašajo za pristop "Jugotanina" Sevnica k SOZD "Polikem".

AD 2.

Poročevalca k tej točki tov. Pevec Rihard in tov. Tribušon Janko sta v zvezi z ustanovitvijo konzorcija za skupen nastop v Libiji podala sledečo informacijo:

Udeleženke tega samoupravnega sporazuma so se dogovorile za naslednje cilje, ter medsebojne pravice in obveznosti, ki hkrati predstavljajo program njihovega skupnega in usklajenega nastopa na tržišču Libije:

1. Povečanje obsega blagovne menjave na tržišču Libije;
2. oblikovanje skupne poslovne politike za nastop na

tržišču Libije;

3. delitev in dopolnjevanje izvoznih in uvoznih programov za nastop na tržišču Libije zaradi racionalnosti in ekonomičnosti skupnega nastopa in poslovanja na tem tržišču ter v tej zvezi usmerjanje in usklajevanje svojih kratkoročnih in dolgoročnih planov proizvodnje in blagovnega prometa;
4. skupna vlaganja, dolgoročne proizvodne kooperacije in transfer tehnologije ter drugih znanj;
5. ustanovitev skupnega predstavništva v Libiji;
6. delegatsko vključevanje konzorcija in njegovih članov v delo ustreznih organov Gospodarske zbornice Jugoslavije, zlasti njenih sekcij, Gospodarske zbornice Slovenije, organov Zveznega izvršnega sveta in njegovih bilateralnih meddržavnih teles in v druge organe, ki opravljajo posle s področja ekonomskih odnosov s tujino;
7. opravljanje nalog in poslov po smernicah, ki jih postavljajo družbeni plani SFRJ in SRS in po politiki, ki jo oblikujeta resoluciji o družbenem in ekonomskem razvoju SFR Jugoslavije in SR Slovenije v zvezi z gospodarskim sodelovanjem z deželami v razvoju.

Sedež konzorcija bi bil pri OZD inženiring "Smelt" Ljubljana, ki je obenem udeleženka konzorcija.

Predstavništvo v Libiji naj bi imelo sedež v Tripoliju.

Organi konzorcija: skupščina konzorcija, poslovni odbor in odbor delavskega nadzora.

Ustanovitev konzorcija je širšega interesa tako republike kot zveze, zato bi bilo smotno, da naša delovna organizacija, kot članica SOZD "Polikem", dá svoj pristanek na ustanovitev konzorcija.

SKLEP št. 12 Udeleženci obeh zborov soglasno odobravajo ustanovitev konzorcija za skupen nastop v Libiji.

AD 3.

Ustanovitev interesne skupnosti za gospodarsko sodelovanje s SSSR in Romunijo bi bilo organizirano v okviru Gospodarske zbornice Ljubljana. Sedež interesne skupnosti bi bil v Ljubljani, Titova 19. Glede na dejstvo, da ima naša delovna organizacija pogoste stike z omenjenima dvema državama, so se člani obeh zborov odločili za sledeč

SKLEP št. 13 Udeleženci obeh zborov dajejo svoje soglasje za sprejem samoupravnega sporazuma o ustanovitvi interesne skupnosti za gospodarsko sodelovanje s SSSR in Romunijo.

AD 4.

Tov. Bitenc Bogomir je izrazil željo, da bi se tudi transportnim delavcem omogočilo prejemanje mleka, ter vprašal, kako je s kuhanjem črne kave. Obenem je opozoril na slabo oskrbovanje delavcev na primer z milom, brisačami itd. Omenjene pomanjkljivosti se bodo uredile z zato odgovornimi osebami.

S SEJE ODBORA ZA MEDSEBOJNA RAZMERJA

Na 8. seji odbora za medsebojna razmerja je tekla beseda o zasedbi delovnih mest, premestitvah in podelitvi štipendij. Na objavljeno delovno mesto "trgovski potnik" v predstavništvu na Reki, je bil med 18 kandidati izbran tov. Emil Perić, na prosto delovno mesto "razvijalec v razvojnem sektorju" pa tov. Duša Hribar, opravljenih pa je bilo še nekaj premestitev.

Odbor za medsebojna razmerja pa je podelil še naslednje štipendije:

Ekonomska srednja šola — Kavčič Metka — III. letnik,
Tehniška srednja šola kemijske smeri

— Košenina Milena, IV. letnik

— Jeraj Lidija, IV. letnik

Upravno administrativna šola — Eržen Jana, I. letnik,
Pravna fakulteta — Krčevinac Janja, III. letnik.

INVENTURNI POPIS BLAGA

Centralna inventurna komisija v sestavi:

Alfred Sorjan, predsednik

Mario Koprol, namestnik predsednika

Alojz Izlakar in

Komatar Ivanka

je na sestanku z dne 13. septembra predlagala člane popisnih komisij ter sprejela sklep, da se popis izvrši v petek, 1. in v soboto, 2. oktobra 1976.

ZAPIS S 3. LETNIH ŠPORTNIH IGER

polikem

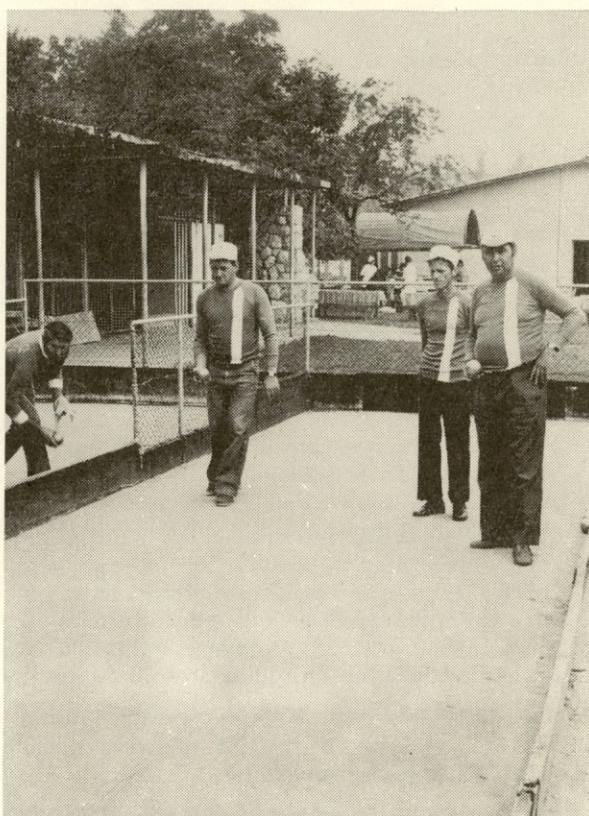
V soboto, 28. avgusta 1976 so bile v športnem parku na Kodeljevem v Ljubljani III. letne športne igre Polikema. Pokrovitelj je bil tokrat ljubljanski Commerce.

V meglenem jutru so se športnice in športniki zbrali na otvoritveni slovesnosti na roketnem igrišču, kjer jim je spregovoril predsednik organizacijskega odbora Ivo ŠKOF. Poudaril je pomembnost zaupane naloge in prizadevanja družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in celotnega kolektiva Commerce za čimboljše organizacijo športnih iger in ugodno počutje nastopajočih. V nadaljevanju je poudaril,

Športniki Colorja na otvoritveni slovesnosti ...

Balinarji so vneto "bližali" ...

da je cilj prirejanja športnih iger združenega podjetja Polikem utrjevanje telesne kulture med našimi delovnimi ljudmi, širjenje njihovih intelektualnih in telesnih zmogljivosti in utrjevanje tovariške povezanosti delovnih organizacij. Športne igre naj pokažejo, da so naše delovne organizacije celovita enota, v kateri deluje vrsta odličnih športnikov. Igre naj bodo vodilo množičnega udejstvovanja, kjer bodo prišle do izraza človekove uspešnosti in vrline.

Nato je v imenu sozda Polikem in organizacijskega odbora proglasil III. športne igre za odprte.

Nad 500 športnic in športnikov iz 11 članic združenega podjetja je nato pričelo s tekmovanjem v posameznih panogah. Zanimivim nastopom je sledilo tudi precej gledalcev, predvsem pa navijačev posameznih ekip. Boj za vsako točko je bil neizprosno, toda vse je ob odlični organizaciji bilo v mejah fair playa. Commerce gre zares priznanje za odlično organizacijo, saj so se tekmovanja odvijala po programu, tako tudi zaključna slovesnost, na kateri so najuspešnejšim ekipam podelili pokale in priznanja.

Naporen dan je kar prehitro minil in stari in novi prijatelji so si ob slovesu dejali: NASVIDENJE V KOČEVJU 1977!

REZULTATI:

mali nogomet

1. Helios	5. Commerce
2. Sava	6. Color
3. Melamin	7. Astra
4. Donit	8. Jub

košarka

1. Helios	5. Melamin
2. Donit	6. Commerce
3. Color	7. Chemo
4. Sava	8. Astra

namizni tenis

1. Donit	5. Commerce
2. Sava	6. Helios
3. Melamin	7. Color
4. Astra	

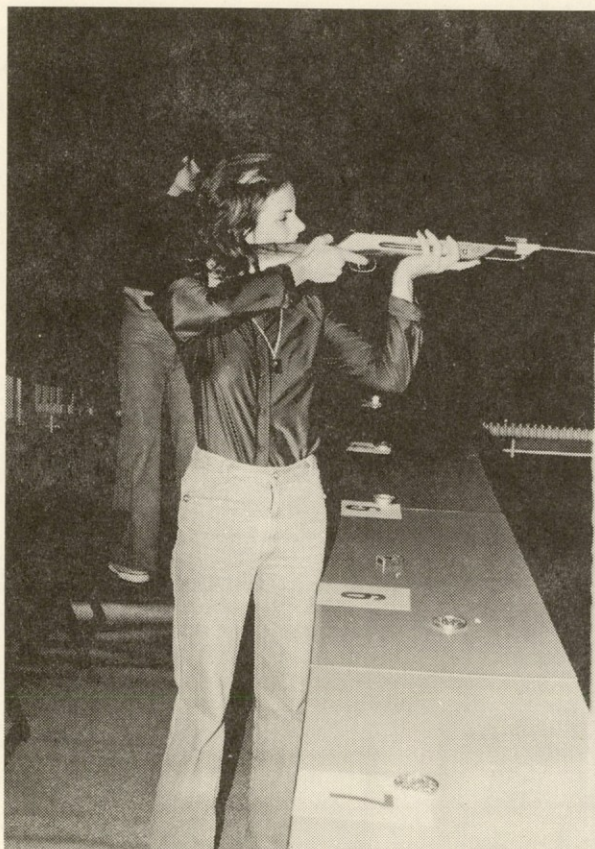
kegljanje — moški ekipno

1. Sava	2532 kegljev
2. Color	2479 "
3. Donit	2471 "
4. Helios	2430 "
5. Jub	2424 "
6. Melamin	2306 "
7. Kemija—Impex	2383 "
8. Commerce	2208 "
9. Astra	1269 "

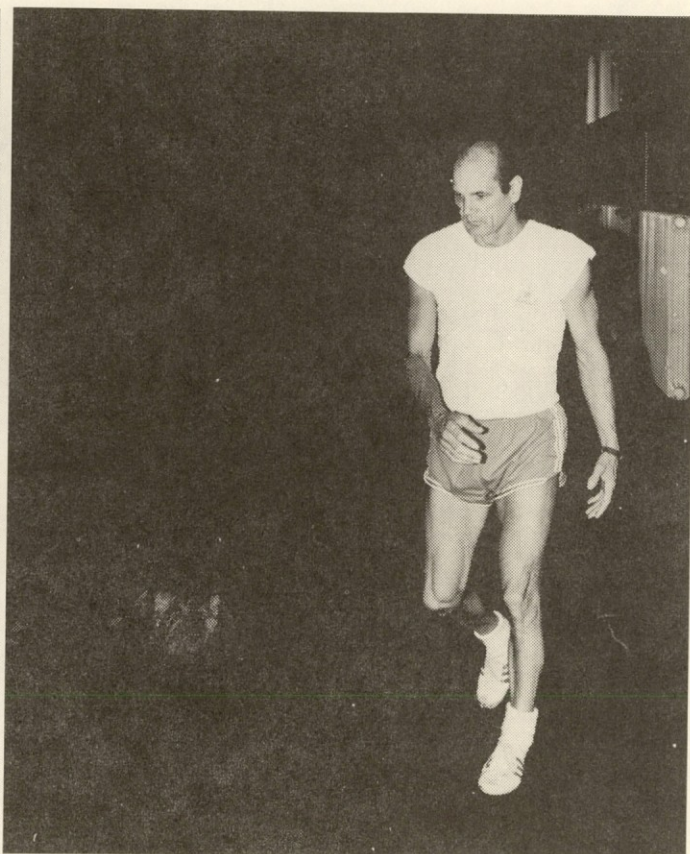
kegljanje — moški posamezno

1. Jenko Janez	Donit	504 kegljev
2. Šušteršič Viktor	Sava	465 "
3. Rihtar Anton	Helios	464 "
4. Černe Franc	Sava	455 "
5. Tiringner Franc	Sava	453 "
6. Burja Alojz	Color	449 "
7. Cvajnar Rafael	Color	445 "

Vilma Meglič je vneto "obstreljevala" tarčo ...

Vojko Duboković ni bil preveč zadovoljen s številom podrtih kegljev ...

8. Žukovič Boris	Sava	443	"
9. Kočar Milan	Helios	442	"
10. Šturm Franc	Melamin	438	"
17. Zidar Miro	Color	411	"
23. Duboković Vojko	Color	402	"
28. Kristan Marko	Color	395	"
36. Bezjak Andrej	Color	377	"

streljanje — moški ekipno

1. Color	496	krogov
2. Sava	484	"
3. Jub	470	"
4. Donit	448	"
5. Melamin	408	"
6. Helios	392	"
7. Arbo	359	"
8. Commerce	354	"
9. Kemija-Impex	282	"
10. Astra	124	"

streljanje — moški posamezno

1. Hribernik Marjan	Color	175	krogov
2. Černe Franc	Sava	166	"
3. Krelj Stane	Color	166	"
4. Rotar Drago	Sava	164	"
5. Špenko Janez	Jub	159	"
6. Jug Daniel	Donit	159	"
7. Šimenc Alojz	Jub	159	"
8. Fras Fadil	Donit	158	"
9. Krelj Franc	Color	155	"
10. Toplišek Stane	Sava	154	"

balinanje — končni vrstni red

1. Sava	8 točk
2. Melamin	6 točk
3. Color	4 točke
4. Donit	2 točki
5. Helios	—

šah — končni vrstni red

1. Sava	28 točk
2. Donit	23 "
3. Helios	19 "
4. Astra	16,5 "
5. Melamin	16 "
6. Commerce	13 "
7. Color	12,5 "
8. Jub	10 "
9. Arbo	6 "

vlečenje vrvi — končni vrstni red

1. Astra	6 točk
2. Color	4 točke
3. Helios	2 točki
4. Sava	—

kegljanje — ženske ekipno

1. Helios	1419	kegljev
2. Sava	1275	"
3. Melamin	1241	"
4. Astra	1054	"
5. Donit	1027	"
6. Commerce	842	"

košarkarji so se morali za uspeh pošteno potruditi ...

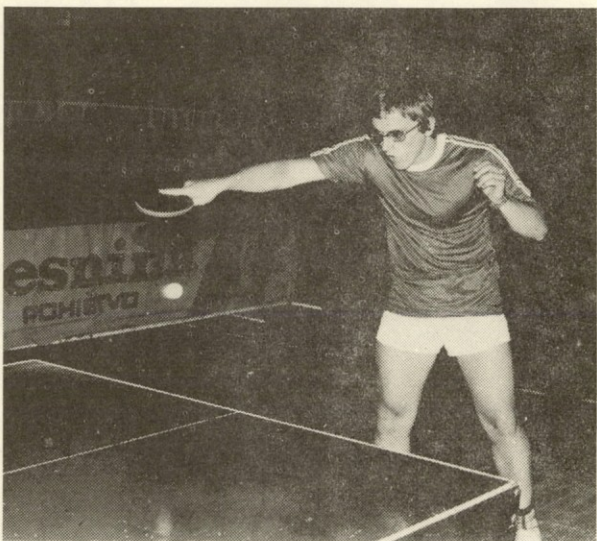
... njegova tovariša Golubovič in Schwickart pred nastopom

toda, imeli so tudi največ navijačev ...

... nogometaši pred svojim "showom" ...

Štefan Borčnik je vihtel lopar, obenem pa mislil na šah ...

Stane Krelj prevzema priznanje za odlično prvo mesto strelcev ...

Foto: Franci Rozman

kegljanje — ženske posamezno

1. Končan Anica	Donit	383	kegljev
2. Jeretina Ljuba	Helios	375	"
3. Zajc Ema	Sava	367	"
4. Srša Darinka	Helios	365	"
5. Snaj Mojca	Helios	358	"
6. Stalc Dani	Donit	350	"
7. Zalar Marija	Melamin	325	"
8. Belar Janja	Helios	321	"
9. Jenko Ivanka	Sava	219	"
10. Hiti Vilma	Melamin	316	"

streljanje — ženske ekipo

1. Melamin	402	kroga
2. Sava	327	krogov
3. Color	315	"
4. Donit	264	"
5. Helios	250	"
6. Commerce	184	"

streljanje — ženske posamezno

1. Zalar Marija	Melamin	152	krogov
2. Zajc Ema	Sava	142	"
3. Šulman Marija	Melamin	128	"
4. Drobnič Vesna	Melamin	122	"
5. Meglič Vera	Helios	122	"
6. Plavanovič Marija	Color	119	"
7. Čebulj Francka	Sava	115	"
8. Testen Vida	Donit	111	"
9. Meglič Vilma	Color	111	"
10. Draščič Dragica	Donit	111	"
11. Barbič Darinka	Color	85	"

KONČNA UVRSITIV EKIP:

1. SAVA, Kranj	75	točk
2. HELIOS, Domžale	56	"
3. DONIT, Medvode	53	"
4. MELAMIN, Kočevje	48	"
5. COLOR, Medvode	46	"
6. ASTRA, Ljubljana	25	"
7. COMMERCE, Ljubljana	21	"
8. JUB, Dol pri Ljubljani	16	"
9.—10. ARBO, Ljubljana KEMIJA—IMPEX, Ljubljana	5	"
11. CHEMO, Ljubljana	2	"

NOVICI OD DRUGOD

x x x

Nova tovarna barv in lakov, ki jo gradi tovarna kemičnih izdelkov TERPENTIN iz Višegrada, bo začela s proizvodnjo prihodnje leto. Letno bodo proizvajali okoli 17.000 ton barv in lakov. Vrednost letne proizvodnje bo znašala 400 milijonov din.

x x x

Pred nekaj dnevi je v HEMPRU v Šidu pričela z delom nova tovarna premaznih sredstev. Gradnja nove tovarne je stala prek 60 milijonov din. Sortiment izdelkov, katerega so doslej sestavljali predvsem oljni premazi, bodo v novi tovarni razširili na antikorozivna zaščitna sredstva ter dekorativne premaze. Na začetku bodo proizvedli 6.000 ton premaznih sredstev, ko pa bo dokončana tudi druga faza modernizacije, bodo proizvodnjo podvojili. Nov objekt šteje med najsodobnejše doma in na tujem.

DRAGI STARŠI

Veseli nas in počaščeni smo, da boste prečitali tole naše kratko obvestilo. Imamo le en namen. Da vam svetujemo, kako otrokom omogočiti toliko športa, kolikor ga potrebujejo za zdravje, zdrav razvoj in razvedrilo. Odgovor dobite pri nas, če nas obiščete in vpišete svojega otroka v naše vrste. Vadi lahko pri STV oddelkih za CICIBANE, PIONIRJE-KE, GIMNASTIKI, ATLETIKI, SMUČANJU itd.

Nismo poskrbeli samo za otroke. Tudi sami boste našli zadovoljstvo pri rekreaciji za starejše, igranju KOŠARKE, TENISA, SMUČANJU ali pa v TRIM KABINETU. Vabimo vas, da se udeležujete raznih TRIM akcij, o katerih vas bomo še obveščali.

Uprava TVD PARTIZAN
MEDVODE

ZILLERTALSKE ALPE

Na praznični dan — dan vstaje — smo se navsezgodaj zbirali pri vratarnici Colorja. Medvode so še mirno in spokojno dremuckale, ko sem priropotala preko mostu. Vsa moška elita je bila že zbrana. Tone je nekajkrat še pobožal kombi, pomagal naložiti našo kramo, nakar smo se odpravili na dolgo pot.

Zillertalske Alpe se razprostirajo severno od Dolomitov in vzhodno od Inssbrucka. Naš cilj je bil Hochfeiler (3510 m), ki je najvišji vrh v tej skupini.

Sestava naše ekipe:

Hočevnar Jože — vodja odprave
Matijevc Vanja — vodnik in kuhar v koči
Drešar Tone — šofer z lepim nasmehom
Burja Lojze — razganja meglo in slabo voljo
Zorman Janez — planinec v stalni formi
Plešec Andrej — pomaga tudi posodo pomivati
Ana — tajnica odprave, zato ima cekar za potne liste in bonbone.

1. dan — četrtek, 22. julija: odhod ob 6. uri iz Medvod v smeri Jesenic, preko mejnega prehoda Podkoren ter

dalje po Dravski dolini. Ustavili smo se v Lienzu, uspeli parkirati, nakar smo v banki prelili naše dinarje v šilinge. Nadaljevali smo pot po dolini Tauferretal do vasice Lappach. To je idilična turistična vasica, kjer se bavijo s kmečkim turizmom. Med žičnicami se pasejo poleti krave, pozimi jih pa zamenjajo smučarji in obe izmeni dobro neseta. Prevozili smo približno 350 km dolgo pot. Ker je med vožnjo deževalo kot noro, se je le izlilo. Sedaj smo se turisti preoblekli v planince, oprtali nahrbtnike in zastavili pot. Pozdravil nas je mogočen jez hidroelektrarne. Najbolj nestrpni smo videli v tem krasno bližnjico. Vendar je tu napis VERBOTEN, zato smo šli po običajni krožni poti. Jez smo si pa le ogledali — od blizu. Ob jezeru rastejo simpatične hišice iz grobo obdelanega lesa. Sem prihaja dosti izletnikov, ker se tu nemoteno sprehajajo, lovijo ribe, prirejajo družinske piknike in podobno. Tokrat smo bili edini, ki smo nadaljevali pot v hribe. Vreme ni bilo ravno vzpodbudno. Vrhovi in grebeni so bili sveže pobeljeni. Vzpenjali smo se po južni strani in po 3 urah hoje smo prišli na sedlo do kočice Edelkraut Hütte (2545 m). Tu so nas zelo prijazno sprejeli. V koči je bil veseli živčav avstrijske srednješolske mladine. Iz doline so jih obvestili, da z vremenom ne bo nič, zato so se naslednji dan vrnili v dolino.

2. dan — petek, 23. julija: vzpon na Hochfeiler.

V zgodnjih jutranjih urah smo se vzpeli preko sedla Weiszint Scharte. Na ledeniku Gliderfernev smo se navezali v 2 navezi. Medtem smo se že toliko ogreli za hojo, da smo menjali prestavo — za strmino. Lezli smo po zahodnem grebenu. Medtem se je spustila megla, začelo je snežiti, predvsem pa si je prizadeval veter. Popihal je sveže zapadli sneg in pri hoji po gre-

benū je bila seveda ta pošiljka izključno za nas. Npravili smo se brezbrizne in flegma nadaljevali. Jože je vključil svoj radar za meglo in izbiral pravo pot. Ko smo prišli do stolpa, ki označuje vrh, kar nismo mogli verjeti, da smo na koncu poti in da smo uspeli. Že nekaj časa niti približno nisem vedela, kje bi bil vrh. Po obveznem poziranju in fotografiranju smo se kmalu poslovili in obrnili. Ubrali smo elegantno pot navzdol — po snežišču kar na gliho. Andrej je sicer ugi-bal, da so tla precej postrani, pa ga je Vanja potroštal, da je to zaradi megle. Mimogrede smo se znašli na ledeniku.

Veter nas je kar dobro obdelal. Zato ste nas lahko potem nekaj dni v tovarni občudovali, saj smo se razcveteli kot tulipani. V koči smo najprej vsekali "terapijo" s kuhanim vinom. Mislim, da sem bila fantom kar vzpodbuden vzgled. Vanja je začel ordinirati s kuhalnikom, posodo in svečanim obredom kuhanja čajev in juh. Bili smo edini gostje v koči. Proti večeru nam je oskrbnik prižgal plinsko peč. Posedli smo okrog kakor ob tabornem ognju. Veter se je divje zaganjal v kočico in žvižgal okrog vogalov. In ta plošča se je vrtela celo noč.

3. dan — sobota, 24. julija: povratek

Ob zori je veter le onemogel. V svežem jutru smo zapuščali kočico. Odpirali so se vrhovi in grebeni. Dobrodušno je posijalo sonce, da se nam vsaj malo oddolži. Ob vznožju smo priredili še poslovljni piknik s kavo in lepim razgledom ob Jožetovi razlagi. Še in še bi sedeli. V tem toplém udobju smo bili poplačani za vse. Vračali smo se po isti poti in zvečer smo se v Medvodah prijetno utrujeni razšli.

Oprostite, da sem pisala naš potopis v obliki dnevnika. Namen ni bil bleščeči članek, poln mojega glasnega razpoloženja in navdušenja. Želela sem vam čimbolj enostavno predstaviti našo ekipo, našo pot in morda vremenske razmere. Ne imejte pomislekov in predsodkov pred visokogorskimi turami! To so v bistvu ture, ki jih zmore vsak resen planinec z izkušnjami v naših hribih. Potrebno je le dobro vodstvo in visokogorska oprema: topla obleka, zaščitna očala, dereze, cepin ali smučarske palice. Vodstvo vam nudi planinska sekcija, opremo si pa sčasoma dokupite. Da pa je za visokogorsko sonce in veter, ki te pošteno prešvasa, nujno potrebna posebna kozmetika in očala, vam bo rade volje razložil tudi Lojze. Dal vam bo vse informacije.

Predstavnica neznega spola bi rada povedala (brez vsake reklame), da je družba naših fantov enkratna in da so bili zame 3 dnevi z njimi v bistvu en sam lep trenutek.

Petaci Anica

KULTURA

Obveščamo člane kolektiva, da ima Color letošnja sezono abonma za predstave v gledališču in sicer:

za Dramo abonma H (2 x 2 sedeža)

za Opero abonma GH (4 x 2 sedeža)

Abonmajske vstopnice lahko dobite pri tov. Resman Hedi (telefon 34).

Koristite naš abonma in zasledujte program predstav v dnevnem časopisju.

REPERTOAR DRAME SNG

Abonmajski program za sezono 1976/77

VELIKI ODER

W. Shakespeare	TIMON ATENSKI
B. Behan	RIHARDOVA UMETNA NOGA
H. Miller	
po F.V. Gladkovu	CEMENT
P. Božič	PANIKA
I. Cankar	ZA NARODOV BLAGOR
G. Strniša	DRIADA

OPERA IN BALET SNG

Abonmajski program za sezono 1976/77

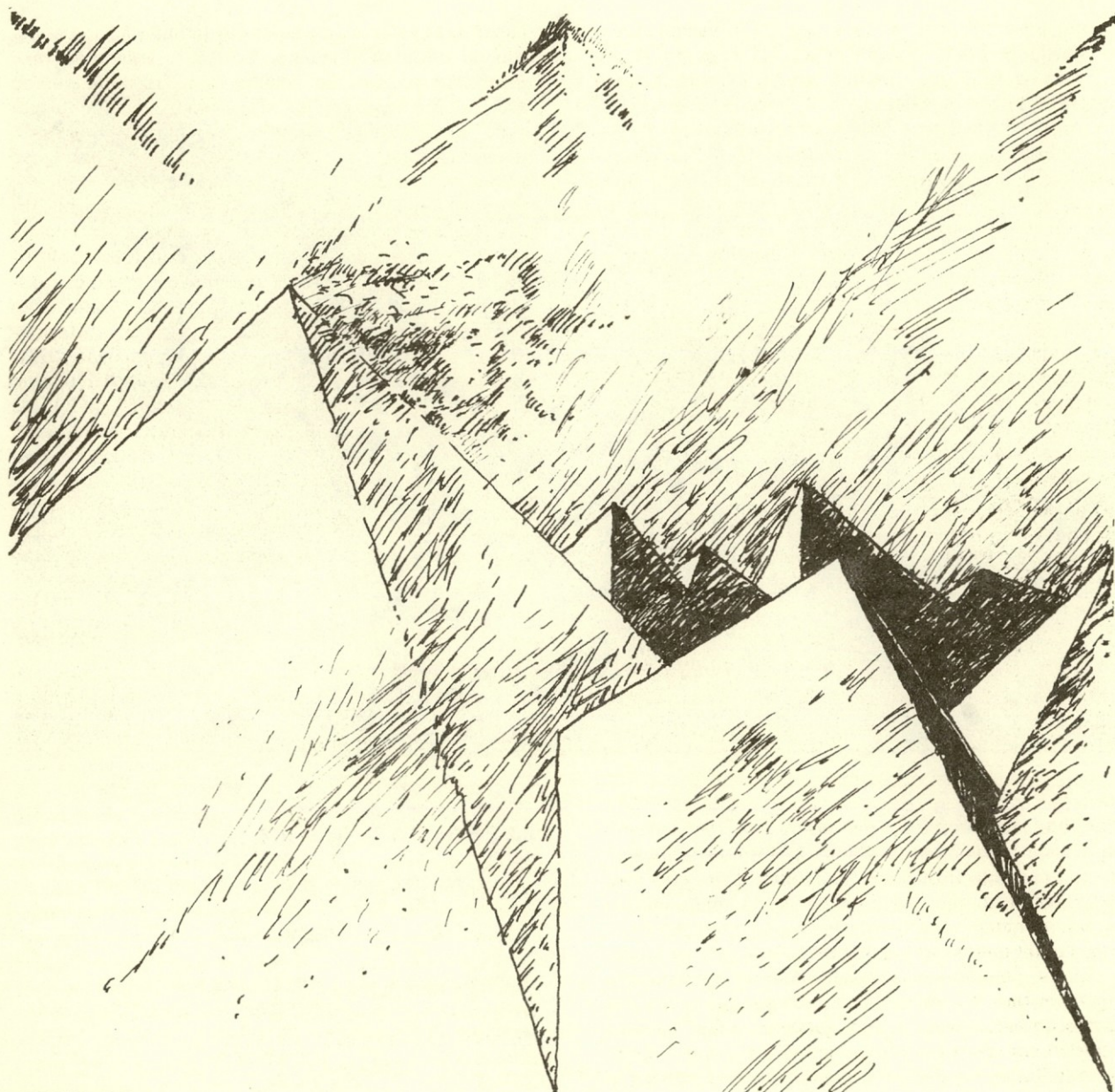
OPERA

M. Kozina	EKVINOKCIJ
J. Cikker	VSTAJENJE
C. Monteverdi	KRONANJE POPPEJE
ali	
B. Britten	ALBERT HERRING
G. Donizetti	LUCIA DI LAMMERMOOR
G. Verdi	PLES V MASKAH

BALET

K. Baranović	KITAJSKA PRAVLJICA
C. Pugni	NOTREDAMSKI ZVONAR .

TRISUL '76

Ljubljana, 12. 4. 1976 — ponedeljek

Priprave, ki so trajale nekaj mesecev, so za nami. Jutri odpotujemo, oprema je že na poti in finančne težave so več ali manj tudi že za nami. Zadnji nakupi in urejanje osebne prtljage so v zaključni fazi in pri vseh je že čutiti potovalno mrzlico. Preverjamo še zadnje spiske in še enkrat pregledujemo načrte za delo v naslednjem mesecu. Jože, ki je prevzel dolžnost finančnega ministra urejuje še zadnja vprašanja okrog plačevanja in porazdelitve sredstev, medtem ko ostali divje prevajamo spiske opreme v angleščino in poskušamo uganiti, kaj vse bo indijska carina zahtevala od nas. Počasi se nas že polasča utrujenost, saj smo preobremenjeni z administrativno-organizacijskim delom, ki ga moramo opraviti ob rednih individualnih pripravah, ki naj bi zagotovile potrebno psihofizično kondicijo. V

naše gore se kradoma tihotapi pomlad, vendar nimamo časa, da bi jo doživljali. Nekateri vse dneve in večere preživimo pri Jožetu, kjer imamo nekakšen štab in od koder zdaj urejamo še zadnje podrobnosti. Večer pred odhodom imam občutek, da bomo ali smo pozabili vsaj polovico nujno potrebnih stvari, a zdaj se ne da nič več spreminjati. Do odhoda je še 12 ur!

Brnik, 13. 4. 1976 — torek

Kako uro in pol pred vzletom letala se pričnemo zbirati pred letališko zgradbo. Zvone je že zjutraj prišel k meni in zdaj sva že na zbornem mestu. Janez je prav tako že tu, počasi pa prihajajo tudi ostali. Rahel

zaplet povzroči Jože, ki je v naglici in vsesplošnem poslavljanju doma pozabil smuči, ki nam jih je dal Elan in naj bi jih mi v Delhiju izročili članom indijske odprave, ki bo istočasno z nami, le da s severne strani, naskakovala Trisul. Nujno se je treba odpeljati ponje, dotlej pa upajmo, da bodo počakali z vzletom letala. Še slovo od domačih in ob šklepetanju fotoaparatorov in zadnjih vprašanih novinarjev se drug za drugim mimo uvidenih carinikov skapljam v čakalnico. Zadnji posnetki pred letalom in pozdrav vsem na terasi, ki so nas pospremili. V letalu vlada vedro razpoloženje v pričakovanju pustolovščine, ki se zdaj nepreklicno pričinja. Zadnji hip prispejo še smuči in zdaj smo v resnici pripravljeni za vzlet. Kolesa DC 9 se odlepijo od steze in pod nami se pokaže čudovita panorama Kamniških Alp z zasneženimi vrhovi, proti katerim se iz dolin že plazi pomlad. Kdaj bomo spet videli te ljube domače hribe?

Po dobri uri poleta se že spuščamo na pristajalno stezo največjega evropskega letališča. Frankfurt — šest ur nam je na razpolago in izkoristimo jih za nakupovanje filmov in fotografskega pribora. Zvečer se Luftansin DC 10 na liniji za Delhi z enourno zamudo pože po vzletni stezi.

Delhi, 17. 4. 1976 — sobota

Četrty dan smo že v Delhiju. Nastanili smo se v JAIHOM-u, prijazni privatni vili v evropskem delu mesta in od tu zdaj divjamo vsak dan po uradih in poskušamo čimhitreje urediti carinske "formalnosti". Na Delhijsko letališče smo se spustili po celonočnem poletu navsezgodaj zjutraj 14.4. in dve uri nato smo že pričeli z navezovanjem stikov z nekaterimi vplivnimi ljudmi, ki lahko pomagajo oz. pospešijo postopek carinjenja. V veliko pomoč nam je dr. Pavle Jevremovič, politični svetnik naše ambasade, ki zastavi ves svoj vpliv in izkoristi vsa poznanstva, da bi nam pomagal. Vsako jutro si razdelimo naloge, ki jih moramo izvršiti čez dan in ponavadi okrog desete ure štartamo na delo. Jože, Borut, Tone in Tonač običajno letajo po uradih, ostali pa nakupujemo manjkajoče posodje, hrano in si izpisujemo cene za primer, če bi v bodočnosti bila kakšna odprava toliko nora, da bi si vso hrano kupovala tu. Te "uradne" nakupe vedno izkoristimo tudi za to, da si "privatno" malo ogledujemo trgovine in kupimo tu in tam kak spominek. Proste urice v Jaihom-u preživljamo ob namiznem tenisu in pitju Coca-cole. Vročina nas žene v pretirano pitje mrzlih pijač, na srečo brez posledic, če izvzamemo Štefanovo nočno pokašljevanje.

Delhi, 20. 4. 1976 — torek

Kljub vsej zavzetosti ne vem kolikih agentov in agencij ter naših indijskih prijateljev se zadeva na carini le počasi premika naprej. Veliko babic, kilav otrok, bi rekli temu pri nas, vendar se tu ne da nič pomagati. Predpisi so menda taki, da bi morali čakati, če bi šlo vse po predpisih, kaka dva meseca. Prekrasno!

Tonač vsak večer skliče sestane in nam razlaga situacijo, ki trenutno vlada na "bojišču". Večinoma vsak večer ista pesem. Že zdavnaj smo nakupili večino manjkajočih stvari in zdaj si že lahko privoščimo tudi malo "privatiziranja". Ogledali smo si nekaj delhijskih znamenitosti kot so: observatorij iz leta 1700, grob Mahatme Gandhija, slavolok India Gate, mošeje, templje, ruševine in živalski vrt. Pravzaprav so bili vsi ti ogledi večinoma le mučenje v vročini in iskanje osvežilnih steklenic hladne pijače. Nekoliko bolj živahni smo le ob kupovanju spominkov, kjer poskušamo, predvsem zaradi medsebojnega tekmovanja, čim bolj zbijati cene. Prav dosti nam to ne uspeva to moram priznati, toda zabavo imamo pa le. Naš "How Much?" in "Too much!" postaja že kar nekakšne vrste pregovor, prav tako kot indijski: "No problem!", ki ga najpogosteje uporabljajo kadar hočemo zvedeti, kako bo s carino. Počasi ta izrek prirojimo tako, da ustreza dogajanjem in sicer ga izgovarjamo lepo po slovensko: "Nov problem!" vsakič, ko se pojavi kdo iz carinskih služb, ki nam je "z vsem srcem pripravljen pomagati, toda mimo zakona ne more! Saj razumete, kaj ne?"

Delhi, 21. 4. 1976 — sredo

Danes smo vsi na nogah! Končno smo dobili toliko prošeno dovoljenje indijskih carinskih bogov in danes bomo verjetno lahko dobili svoje stvari iz carinskega skladišča, če se spet kaj ne zatakne. Ta "če" je v tej deželi vedno prisoten. Tonač, Jeglič in dohtar so že celo dopoldne na carini, kjer čakajo na dvig opreme, mi pa smo pod pretnjo smrtne kazni prikovani na Jaihom, kjer čakamo na njih in avtobus ali "coach" po indijsko, ki nas bo nato odpeljal do 450 km oddaljenega Ghata, ki bo naše izhodišče na poti proti hribu. Tako čakamo dopoldne, pa popoldne in vsakih nekaj minut kdo zatuli: "Kovček gre!", vendar po prvih vzbujenih reagiranjih na take vzklike počasi otopimo in se ne zapodimo več k oknom, da bi videli, če gre res. Počasi se spušča mrak na ožgano indijsko ravnino, ko nas iz mrtvila predrami rohnenje diesel motorja pred hišo. Naš kovček! Končno je tu z vso opremo in pograbi nas prava mrzlica. Nekateri si privoščimo še zadnje tuširanje, bašemo se s paradižnikovo solato, ki jo zna prijazni gospodar Jaihom-a zdaj že kar okusno pripraviti in v nahrbtnike tlačimo še zadnje kose oblačil. Okrog devetih smo končno pripravljeni za odhod. Po prisrčnem slovesu z ustrežljivimi in prijaznimi člani družine, ki nas je gostila, si zaželimo skorajšnje snidenje v bazi še z dr. Jevremovičem in kovček odgrmi v noč.

Ghat, 22. 4. 1976 — četrtek

V idilično gorsko vasico smo prinesli razburjenje. Celonočna vožnja po slikoviti dolini Riši Gange je potekla brez zapletov in okrog poldneva smo zavili čez most visoko nad sotesko na makadamsko cesto v dolino reke Nandakini. Cesta se vije po pobočjih doline in za vsakim ovinkom pričakujemo, da se nam bo od-

prl pogled proti snežnikom, ki jih slutimo za nevihtnimi oblaki v koncu doline. Občudujemo šoferja, ki kljub 20-urni vožnji ne kaže nobenih znakov utrujenosti in podi svoje vozilo po drzno speljani cesti, da nam zastaja dih. Pogledi po strmih pobočjih na reko globoko pod nami nam vzbujajo tesnobne občutke ob predstavah, kako neki bi izgledalo, če bi šofer le delček sekunde prepozno pritisnil na zavoro in bi vsa zadeva zgrmela po pobočjih. Verjetno ne bi nihče nikoli mogel ločiti, kaj je bilo človek in kaj kovina — zmleli bi se v nespoznavno kašo. Proč črne misli! Zdjaj smo na nekakšnem trgu na vhodu v vas, kjer je postajališče za avtobuse, tržnica in "hotel" z dvema trgovinama. Srečni, da smo tu celi in zdravi, postopamo okrog avtobusa in slikamo vrvež, ki vlada okrog njega. Smo prvi predstavniki bele rase v tem zaselku in zato središče radovednih pogledov. Na to se bomo morali pač privaditi. Ko nam nekakšen vaški funkcionar in biznismen priskrbi nekaj nosačev, pričnemo s preseljevanjem tovorov na drugo stran vasi, kjer smo dobili prenočišče v hiši, kjer običajno spe predstavniki oblasti, kadar jih službena dolžnost zanese v te odročne kraje. Skozi celo vas nas spremlja nešteto radovednih pogledov, medtem ko se nam otroci motajo med nogami in moledujejo za bakšiš. S prvimi kapljami popoldanske nevihte se zatečemo v hišo in že stoje pred nami novi problemi. Zastopnik agencije, ki naj bi nam priskrbela nosače obvesti Tonača, da le-teh ni mogoče dobiti, ker so bojda vsi, ki se tu ukvarjajo z nošnjo, odšli z neko japonsko ekspedicijo na Kamet. Začne se divji lov na kakršnokoli obliko transporta in končno se uspešno končajo pogovori z nekaj lastniki konj, da nam bodo zjutraj prenesli opremo do vasice Shetel, od tam dalje pa bomo morali dobiti nosače, ker je pot neprimerna za konje. Vse skupaj se je pričelo prav "vzpodbudno" in niti pregovor: "Slab začetek, dober konec!" nam ne pomaga pregnati zaskrbljenosti. Šele zvečer, ko se potikamo po vaških čajnicah, počasi preženemo črne misli in ko nas tukajšnja folklorna skupina povabi na vajo, kjer nam uprizore predstavo, ki jo vadijo za enega svojih praznikov, odložimo skrbi na jutrišnji dan. Pozno ponoči nato pripravljam spiske za kontrolo transporta tovorov, ki pa se naslednje dni pokažejo kot popolnoma nepotrebni. Nova nevihta nas zaziblje v sen.

Shetel, 23. 4. 1976 — petek

Bleščeče jutro himalajskih predgorij nas že zgodaj spravi pokonci. Nekaj zaslug za to ima tudi kuhar, ki že navsezgodaj ropota z lonci in nam kmalu nato prinese čaj in čapati. Takoj po zajtrku znosimo tovore pred zgradbo, kjer se že zbirajo lastniki konj s svojimi živalmi. Takoj pričnemo z razdeljevanjem tovorov, vendar traja precej dolgo, preden so živali otovorjene, saj se na vse mogoče načine izmikajo nošnji, rekli bi, da se obnašajo skoraj tako kot njihovi gospodarji. Pri razdeljevanju opreme, ki je zložena v sode pa se sploh zatakne. Nihče od lastnikov konj noče obremeniti svoje živalice s tako nerodnim in že na pogled težkim tovorom. Nobeno prepričevanje ne pomaga in robo moramo preložiti iz sodov v vreče, prazne sode pa dobimo mi kot dodatek k našim nahrbtnikom. Niti

12

praznega soda ti ljubitelji živali nočejo natovoriti na konja! Kljub vsej dobri volji na koncu koncev ostane v Ghatu 10 tovorov, ker se eden od lastnikov konj v zadnjem hipu premisli, raztavori že natovorjene živali in jih tebi nič, meni nič pošlje na pašo, sam pa se odmaje v čajnico. Rahlo histerično vpitje zveznega oficirja za njim ga niti najmanj ne gane.

Naložimo si prazne sode in se odpravimo čez viseči most, ki povezuje bregove Nandakinija proti Shetelu. Pot nas vodi po dolini, ki jo neusmiljeno praži sonce in kmalu znoj curkoma lije z nas. Otopeli za okolico le tu in tam opazimo kakega orla, ki v nizkem preletu vrže svojo senco na našo pot, išoč hrane zase in za svoj zarod. Ko približno na polovici poti pridemo do čajnice prav nič ne pomišljamo. "Ča, ča!" tulimo skoraj enoglasno tako, da je možakar kar malo preplašen. Prvemu kozarcu sledi drugi, drugemu tretji in šele ko potešeni srebljemo četrtega se nam zazdi, da bi vendarle lahko nadaljevali pot. Plačamo in pustimo nekaj drobiža za napitnino, v zameno pa dobimo globok poklon z najboljšimi željami za nadaljnjo pot. Spet prečkamo Nandakini in se po desnem bregu strmo vzpneemo do vasice, ki jo obdajajo terase žitnih polj. Radovednim pogledom in žlobudranju ni konca še dolgo potem, ko smo že daleč od zadnjih hiš. Pot nas vodi po terasah, kjer moramo nehote občudovati ljudsko delavnost in voljo. Kdo ve koliko generacij se je izguralo, preden so ta strma pobočja spremenile v stopničke, ki jim danes dajejo vsakdanji kruh? V bližnjem gozdičku srečamo opičjo družino, pa se ji izgleda ne zdimo zanimivi, saj dostojanstveno zapuste drug za drugim svoja opazovališča in odkorakajo globlje v gozd. Čez bister potoček nam pomaga kamnit mostiček in v Shetelu smo. Nastanimo se v gozdarski hoči, kjer nas že kaki dve uri čakata Janez in Slavc, ki sta šla s prvimi tovari. Tonač, Jeglič, Ahuja (to je naš zvezni oficir) in Chamanral (agent, ki je zadolžen za nosače) se zapode v vas, kjer bodo poskušali dobiti nosače, kuhar se spravi na pripravljanje čapatijev, čaja in čorbe, ostali pa zlagamo tovore in zraven modrujemo, kako bo šlo naprej. S prvim mrakom jo primahata tik pred nevihto še Jože in Andrej, ki sta spremljala dva nosača, ki sta nesla vsak en sod. Nosača nočeta niti slišati o tem, da bi naslednji dan nadaljevala pot. Kot kaže, jima je en dan garanja v tednu (morda celo mesecu) čisto dovolj in kar hitro izgineta v kuhinjo, od koder se kmalu zasliši živahna debata in smeh. Pa le nista tako zdelana kot bi človek mislil! Dohtar že dobiva prve paciente in medtem, ko se on ukvarja z njimi, drugi pripravljamo ležišča za čez noč. Jutri nas čaka nova etapa, morda težja od današnje, zato se kar kmalu ob bobnenju groma in pripevu dežnih kapelj spravimo v spalne vreče. Ko nevihta poneha, ni nikogar, ki bi to opazil in sporočil drugim. Vse spokojno spi!

24. 4. 1976 — sobota

Jutro z globoko sinjino pomladnega neba v predgorjih nas ni moglo spraviti v dobro voljo. Nestrpno čakamo nosače, ki se le počasi nabirajo in ne kažejo prav nobene volje do nošnje. Ko se jih le nabere prva desete-

rica, jim razdelimo tovore in z Zvonetom dava zgled, koodideva naprej. Nejevoljno se spravijo na noge in odkorakajo za nama. Malo ven iz vasi moramo prebrestiti ledenomrzlo Nandakini, ki k sreči nima preveč vode, do kolen se pa le zmočimo. Pot se strmo vzpne z obale reke na poraščen greben. Vedno bolj se odpira razgled in ko med gostimi krošnjami borovcev ugledava hrib v belem, obstaneva. To je lahko le Trisul! Zdi se nama, da sploh ne stoji na zemlji, tako visoko prebada njegova bela ost nebo. V najino smer pada strm raz, lesketajoč se v objemu večnega ledu. Počasi, kot da bi se bala, da bo privid ob vsaki hitri kretnji izginil, poseževa po fotoaparatih in fotografirava, fotografirava... Ko megle prekrijejo čarobni prizor, sedeva in zamišljeno obmolkneva. Predramijo naju šele nosači, ki posedajo okrog naju in s kretnjami prosijo za cigarete. Razdeliva jim njihov tobačni obrok in potrdijo nama, da je hrib, ki sva ga ogledovala res Trisul. Po krajšem počitku se odpravimo naprej, ves čas pa pogledujeva v smeri Trisula, želeč si, da bi se meglena zavesa pretrgala in da bi spet lahko občudovala čarobni ples megla ob bokih mogočne gore. Ostane pri neizpolnjeni želji, saj se oblaki vse bolj goste in končno popuste zapornice. Dež ne pada v kapljah, temveč v curkih in kljub dežnikom sva kmalu mokra do kože. Po poti pritečejo pravi mali potočki in ko prilomastiva v Shutol, ki je cilj današnje etape, izgledava kot strašili, sodeč po obrazih vaščanov. Brez uspeha poskušava dobiti malo čaja. Vse, kar doseževa, je odkimavanje z glavo in nezaupljiv nasmeh v stilu: "Dam ne, lahko pa se delam prijaznega!" Obupava in se po gruščnati stezici povzpneva do šole, kjer bomo danes prenočili. Kako uro za nama pridejo prvi nosači in zvezni oficir, ki se takoj odpravi v vas nabirat nosače za naprej. Ker noče, ali ne upa iti sam, se mu pridruživ in tako v županovi kolibi le pridem do kozarca čaja. Spet se ponovi star, že znan prizor nezaupljivih nasmehov in odkimavanja, vendar se ne sekiram — oficir mora s svojo zgovornostjo prepričati te ljudi, da jim pomoč odpravi prinaša koristi. To mu po kakih dveh urah nenehnega govorjenja in kriljenja z rokami, kot kaže, vsaj delno uspe in ko se vračava proti šoli mi pomembno razlaga, kako jih je pretental. Pri šoli srečava nekaj naših fantov, ki so prinesli tovore, ker nosačev ni bilo dovolj in zdaj utrujeno ugotavljajo, da je napredovanje na tak način nesmiselno. Gotovo je res, da če bomo morali poleg svojih, dovolj težkih nahrbtnikov, nositi še tovore, ni upanja, da bi lahko nato še plezali v steni. Problem z nosači je treba urediti in ker je s skupino prišel tudi "dohtar" se on in Ahuja spet odpravita v vas nabirati ljudi, ki bi pristali na nošnjo. Ostali čakamo na čaj in čapatije, ki jih kuhar pripravlja v kotu učilnice, kjer si je pripravil majhno ognjišče. Počasi dež ponehava in skozi luknje v meglah se tu in tam pobilisne slepeča belina okoliških šesttisočakov. Mrak, ki se spusti, nam nudi počitek in obenem tudi zaskrbljeno čakanje na jutrišnji dan.

25. 4. 1976 — nedelja

Dan se pričinja zelo obetavno. Že okrog pol osmih, kar je za tukajšnje ljudi prav gotovo zelo zgodaj, se izvije iz vasi kolona nosačev, ki gre v Shetel po tovore

in jih bo še isti dan prenesla sem gor. Z Zvonetom greva z njimi z nalogo, da poskušava pospešiti pohod, kolikor se bo le dalo. Ko se spuščamo čez zadnje klance že srečujemo prve nosače iz okoliških vasi, ki neso naše tovore. Štejem jih in preden pridemo v Shetel ugotovim, da so praktično vsi tovari že na poti proti Sutolu. Torej smo zastojni trapali vso to dolgo pot navzdol. Tonač razlaga, da je naročil oficirju naj zbere nosače in jih pripravi za naprej, ne pa da jih pošilja v dolino, pa ga je ta bizgrec kot kaže napak razumel. Zdaj ne moremo ničesar več spremeniti. Ko nosači zvedo, da jim bomo plačali dan, ne da bi kaj nesli, se jim obrazi razležejo v zadovoljne grimase in lahkih korakov se zapode v strmino proti Shutolu. Na polovici poti že ujamemo prve nosače, ki se pote pod težkimi aluminijastimi kontejnerji. Preden smo v Shutolu, jih že vse prehitimo in potem na ograji šolskega dvorišča delim cigarete prihajajočim. Vsakomur po tri brez razlik, saj je videti, da tu kadijo prav vsi, od otrok do starcev — če le imajo kaj, seveda. Zveznik, skupaj s Tonačem in Jegličem nekaj burno debatira s skupino nosačev, ki nato pograbijo svoje tovore in odhite proti vasi. Bajе so jih prepričali, da bodo še danes šli naprej in da nam bodo nosili vse do baze. Štirje gremo z njimi, ostali ostanejo z glavnino. Na hitro vržem v nahrbtnik konzervo hrenovk in zavitek Korn-flakesa ter odhitim za skupino, ki se že izgublja med hišami. Po majavem mostu prekoračimo Nandakini in se strmo vzpnemo na greben, poraščen z ogromnimi rododendroni. Cvetovi so večji od največje moške pesti in čudovite rdeče barve, ki na zeleno-modrem ozadju še pridobiva na svoji lepoti. Na vse načine poskušamo spraviti ves ta lepi prizor v male črne škatlice z velikim očesom, ki jih nosimo s seboj prav v take namene. Koliko uspeha smo imeli, bomo videli šele čez kak mesec in pol. Preden pridemo do zadnjega zaselka na naši poti, do vasice Tatare, se nam znova pokaže mogočna bela piramida Trisula, ki kraljuje visoko nad dolino. Ogledujemo si pobočje, zglajeno od plazov in smo si edini, da nam edino možnost nudi raz, ki deli zahodno ostenje na dve polovici. V počev bi prišel sicer tudi še severozahodni greben, vendar je ta na pogled precej položen in zelo blizu normalnega pristopa na Trisul. Da, raz, to je ta pravo! Skozi vasico jo kar na hitro pobrišemo do planine kakih sto metrov višje, kajti že spet se pripravlja k nevihti. Preden pa uspemo razpeti plahto, se že vlije in tako smo znova deležni neprostovoljne kopeli. Nosači hočejo plačilo in pravijo, da se bodo vrnili. Nobeno prepričevanje ne zaleže, ne gredo dalje in pika. Kot kaže, se na smrt boje groma in bližine hribov. Nekako se le dogovorimo, da bodo plačilo prejeli, če se vrnejo zjutraj z ostalimi, potem ko bodo prespali v vasi. Zadovoljni z dogovorom jo uberejo po pobočju proti zaselku, mi pa se ob pojemajočem dežju spravimo nad kuho. Tema nas ujame pri zadnjih hrenovkah in ob svetlobi sveče si privoščimo še Kornflakes, nato pa se skrijemo pred nočjo v spalne vreče. Plamenček sveče še nekaj časa riše živahne sence na plahutajočo streho, nato pa tudi on ugasne.

Nadaljevanje v naslednji številki

NAGRADNA KRIŽANKA

								SLABO GORI	OKONČINA	VRIJZEN GLAS	VSEBINA RAZPRAVE	JOŽE ROZMAN	SEBČNEŽ	LEPILO	ENAKA SAMOGL.	KLADA ZA SEKANJE
												ELEK. MER ENOTA			PAPA ČRKA	
												IMETNICA			STREHA	
								LETOPISI						NAUŠEJSKI LAZAR		
								GDEA V SVICI						TVAR		
ŠVEDSKA	TROPSKA RAVAN Z VISOKO TRAVO	TROVE- SLAČA	VRSTA ŽABE	HAVANSKO MESTO	KISIK SALICILNA KISLINA			TONA			ZVEZDA (LAT.)					
								RADIJ			ZOGA (GRBOMU)					
STRELANJE NA VELIKE RABOČE																GLAVNA ŽILA
UTOR								DUŠIK					GARDNER			
								ORIZOMA (SKR.)					STROJ			
NAPRAVA ZA DVAČANJE									IZDEL. OPNA						RADIUS	
ONROME- LOST									JAPONSKO MESTO							
										ZNAČILNE OBLIKE (MNOŽ.)					TAJSKA	
										ROMUNJA					JAPONSKA	
OSEBNI ZAPINEK			JEAN CALVIN					ČEČKANJE								
			VETRNI JOPČEI					PREBIVALCI VICA								
JUŽNO AMERIŠKI VELBLOD				ŽENSKO IME						VNETJE SARENICE	NADAV					REKUMUR
				NUDIST							KAMBODŽA					TLA
ITALIJA	VEŠČAK V ANGLIJI											AVSTRIZJA		GAŠKA ČRKA		
	UPADANJE MORJA											PARNA KOPEL		PONAVIJA- NE TAVOVI		
KOTOR		PREDLOG			MIK						APARAT					
		PODJETJE V SENTVIDU			501 (RIMSKO)						MESTO V NEMČIJI					
ODER									MESTO V ISTRJI					ŽENSKO IME		
														ARABSKI ŽREBEC		
TOZD V POLIKENU									PRESTAN V BOKI KOTORSKI 50 (RIMSKO)						LITIJ	100 AL ²
SESTAVIL 4C	PRSTENE BARVE				KUPCI, STRANKE											
	REYARD				NORVEŠKA											
VAS POD KRIMOM										POČELENJE				TIŠINA		

Za pravilno rešitev slikovne križanke razpisujemo tri nagrade:

1. nagrada 60 dinarjev
2. nagrada 40 dinarjev
3. nagrada 20 dinarjev

Križanko oddajte v splošni sektor z oznako "Nagradna križanka avgust" do vključno 10. septembra 1976. Vsakdo lahko sodeluje le z eno križanko.

Obilo sreče!

Colorjeve informacije št. 9 (55), leto 5, september 1976. Izdaja jih organizacija združenega dela Color Medvode, vsak mesec v nakladi 700 izvodov. Glasilo ureja uredniški odbor: dipl.inž.arh. Janina Ferjančič, Alojz Izlakar, Anica Rozman, inž. Rihard Pevec in Franci Rozman, glavni in odgovorni urednik. Fotografije: Franci Rozman. Oprema: Pavle Učakar. Tisk: Partizanska knjiga, Ljubljana.

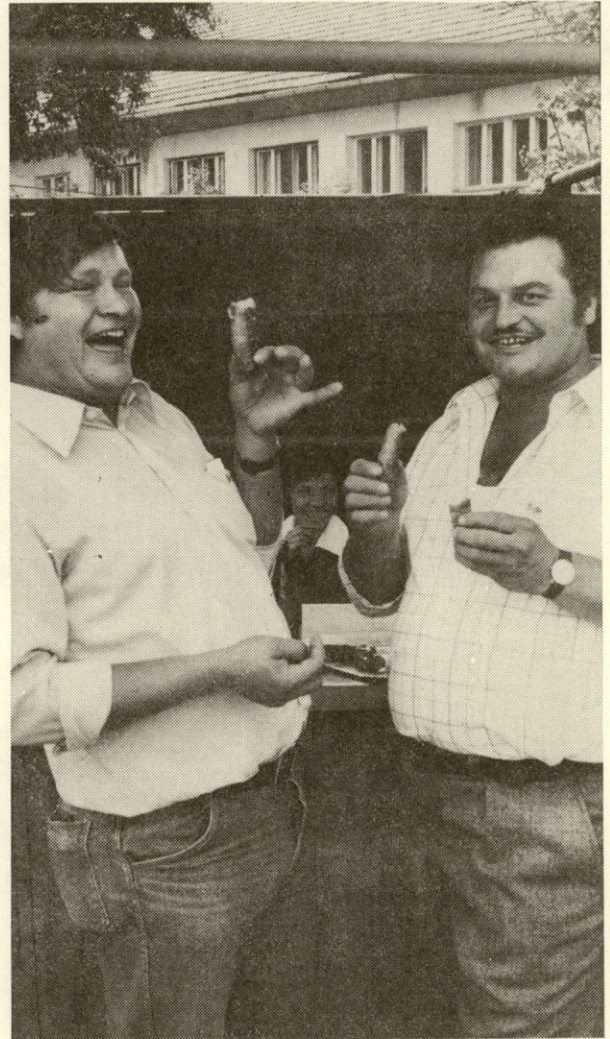
V tako prijetnem okolju v Poreču smo letos letovali ...

Naši športniki se tudi radi poveselijo (kegljači) ...

in sprostijo po napornih nastopih (balinarji) ...

pri vlečenju vrvi se izgubi veliko kalorij, zato jih je bilo potrebno takoj nadomestiti ...

včasih je tudi ples dobrodošel ...

